Petr a Lucie (Mon vieux Lucien) - Hana Hegerová

Já vím, že si chceš se mnou hrát na Petra s Lucií.
Když pořád meleš mám tě rád, tak to mě ubíjí.
Teď mluvím já a tak ty kuš,
jen jednou ukaž že si muž
vem na mě řemen, nebo nůž
a třeba mě zab, ať vím, že si chlap.

Už nech těch hloupejch otázek a vlahejch pohledů
já nejsem svatej obrázek a leccos dovedu,
mít čerta a ne anděla, to bych si rady věděla
já vím, že se to nedělá
tak mě aspoň hlaď, nebo vem si lať a řádně mě zmlať.
Tak ať.
Nezboří se chrám, jak ty by sis přál.
Ale život sám, neuletí.
V duchu počítám, co by nás tak stál, malej dům a krám.

Co se hrabeš v tom šupleti
polož to…polož to
     smích
… …
Jó ty mě chceš nahnat strach, no ne…

Pojď ke mě aspoň trochu blíž a nech ten prázdnej stůl.
A řekni o čem pořád sníš, vždyť si jak Sonambul.
Já chci být matka, ty buď šroub.
Jen tím bys v ceně u mě stoup.
Tak nestůj tam jak solnej sloup.
Koukáš jako mnich, to máš z těch svejch knih.

Já vím, že si chceš se mnou hrát na Petra s Lucií.
Když pořád meleš mám tě rád, tak to mě ubíjí.
Už konečně se jednou vzmuž.
Buď zlíbej moji sladkou růž
a nebo vem si na mě nůž, teď musíš hrát hop, nebo budeš trop
slzami pak zkrop můj hrob.

Tadydatadyda…
To koukáš…
Tadyda…

No co čumíš…
Zmizni…zmizni…zmizni…

Tak pojď